

Není to nic zvláštního, prostě a jednoduše se necítí být dívkou ani chlapcem, nebo se každý den cítí jinak. V současné společnosti se rodí myšlenka o svobodě pohlaví, tedy o „neškatulkování“. Samozřejmě jsou tu bisexuálové, kteří vycházejí a dokáží si představit život jak s muži, tak s ženami. U fluidů je to ale jinak, samozřejmě mohou vycházet, žít s těmi, které milují, ale důležité je, jak se cítí oni. Dokonce se i debatuje o tom, že každý z nás má v sobě duši a ta duše má své pohlaví. Může se stát, že se narodí do špatného těla a tam poté trpí, je ztracená. Aktivistka, matka a manželka Amanda Niven se vyjadřuje přesně k tématu a genders takto:

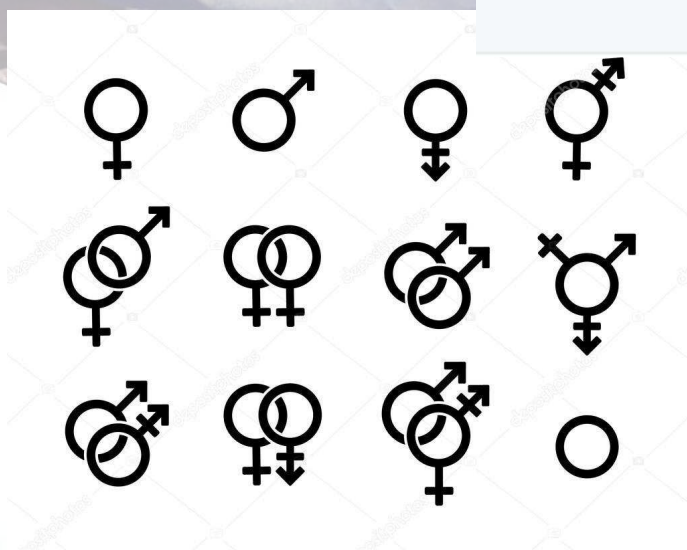
“I’m my gender. I’m my race. I’m many things. It’s not all my gender,” Niven says. “I don’t expect that I’ll ever see what people call ‘gender liberation’ in my lifetime. But my hope is that by sharing my story and helping people understand their own gender, that someday that can happen for someone. It’s a long journey and we’ve only just begun.”

„Jsem své pohlaví. Jsem svá rasa. Jsem spoustu věcí. To všechno není mé pohlaví.“ Niven říká. „Neočekávám, že někdy uvidím to, čemu lidé říkají „svoboda pohlaví“ ve svém životě. Ale moje naděje spočívá v tom, že sdílení mého příběhu a pomoci lidem pochopit jejich pohlaví, někomu pomůže. Je to dlouhá cesta a my jsme teprve na začátku.“

Amanda se snaží pomáhat lidem, kteří na své cestě zabloudili, především pak teenagerům.

Na české webové stránce Flowee jsem narazila na článek, který vysvětluje informaci o teenagerech, kteří jsou více a více fluidi. Pod článkem se utvořila debata, kde se objevily rasistické, aktivistické, senilní, vulgární, xenofóbní a postkomunistické komentáře, což se samozřejmě očekávalo.

Svoboda je o toleranci, a pokud se cítíme jako kluk, holka, fluid nebo úplně jinak, nic a nikdo by nám neměl říkat, že se tak cítit nemáme, protože nejsou my.

Autorka: Natálie Čuková